

Німеччина»), Анна Поліщук («Міжнародний арбітражний комерційний суд»), Інна Сусла («Визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні»), Білий Олександр («Визнання та виконання рішень іноземних судів у кримінальному процесі»), Катерина Озерова («Процедура визнання та виконання іноземних судових рішень в країнах континентальної Європи та англо-американського права»), Ірина Розпашник («Визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, яке підлягає примусовому виконанню в Україні»).

Доповідачами було зазначено, що законна сила судового рішення обмежена територією тієї держави, судом якої воно ухвалено. Для визнання та виконання рішення за межами цієї держави необхідно пройти спеціальну процедуру. Учасники круглого столу також зазначили, що під визнанням рішення іноземного суду необхідно розуміти поширення його дії на території іншої держави, з дозволу останньої, і ті правові наслідки, які тягне рішення суду держави визнання, що набрало законної сили. Визнання іноземного судового рішення є необхідною передумовою його примусового виконання, яке можливе лише внаслідок відповідного розпорядження компетентного суду тієї держави, де випрошується таке виконання.

Доповідачі також проаналізували визнання та виконання іноземних судових рішень не тільки в Україні, а й у Франції, ФРН та порівняли підходи до зазначеного питання у країнах англо-американського права та права континентальної Європи. Свої наукові доповіді учасники круглого столу яскраво доповнили мультимедійними презентаціями. Усі учасники даного круглого столу значно поглибили свої знання з міжнародного приватного права, намітивши для себе дане питання як сферу майбутньої професійної діяльності.

Круглий стіл «Смертна кара і громадська думка: міжнародне право та українські реалії»

8 грудня 2015 р., до Міжнародного дня захисту прав людини, кафедра міжнародного права та порівняльного правознавства провела круглий стіл на тему: «Смертна кара і громадська думка: міжнародне право та українські реалії» під керівництвом Е. В. Тітко (к.ю.н, доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства КУП НАНУ).

У вступному слові Е. В. Тітко наголосила на актуальності даної тематики, звернувши особливу увагу на морально-етичних та нормативно-правових особливостях застосування смертної кари на сучасному етапі.

У рамках роботи круглого столу учасники торкалися таких проблем: історія смертної кари, використання смертної кари в окремих країнах та особливості її міжнародно-правового регулювання. Студенткою V курсу Катериною Озеровою було досліджено питання історії смертної кари та встановлено, що суспільство на всіх стадіях свого історичного розвитку застосовувало смертну кару до злочинців. Серед науковців не існувало й досі не існує єдиної думки щодо необхідності застосування смертної кари. На думку Т. Мора, Монтеск'є, Руссо, Канта, Гегеля та Штала, застосування смертної кари щодо осіб, які вчинили вбивства лише в окремих випадках, було необхідним методом попередження виникнення злочинності, натомість Гоббс і Вольтер були проти такої міри покарання. У своїй доповіді студент V курсу Олександр Білий проаналізував основні види смертної кари та звернув увагу на види та процедури смертної кари, які застосовувались у 2014 р., а саме: обезголовлення (Саудівська Аравія), повішення (Афганістан, Бангладеш, Єгипет, Йорданія, Ірак, Іран, Малайзія, Пакистан, Палестина, Сінгапур, Судан, Японія), смертельна ін'єкція (В'єтнам, Китай, США), розстріл (Білорусь, Ємен, Китай, ОАЕ, Палестина, Саудівська Аравія, Північна Корея, Сомалі, Тайвань, Екваторіальна Гвінея). Учасники круглого столу дійшли висновку, що більшість цих видів не є гуманними. Ірина Розпашнюк (V курс) та Ярцева Дарія (III курс) висвітлили феномен смертної кари у законодавстві Республіки Білорусь. Доповідачки зазначили, що Білорусь у квітні 2014 р. відновила застосування смертної кари як міри покарання, перервавши 24-місячне «мовчання», протягом якого в європейському та центрально-азійському регіоні кари не застосовувалися, однак Білорусь залишається єдиною із держав в Європі і колишнього СРСР, де продовжують страчувати людей. Даценко Олександр, студент III курсу, провів дослідження смертної кари в КНР. Зокрема, Олександр акцентував увагу на тому, що Кримінальний кодекс КНР передбачає смертну кару щодо наступних видів діянь: зберігання чи поширення наркотиків; насильницькі злочини (вбивство, згалтування); сутенерство; підробка грошових знаків; нанесення шкоди національній безпеці виробництво і продаж підроблених ліків; розкрадання/зберігання вибухових речовин або зброї; організація втечі з-під варті; алкогольного сп'яніння, що стало причиною загибелі людей. Однак, певні території цієї країни, в яких настільки радикальне покарання не передбачено, є Гонконг і Макао, що знаходяться в особливому положенні внаслідок подій середини ХХ століття, породили відомий принцип «одна країна, дві системи». Інна Сусла (V курс) зосередила свою увагу на питанні «Смертна кара в контексті положень Протоколів 6 і 13 і практики ЄСПЛ». Проблему смертної кари в Україні висвітлив студент III курсу Ярослав Миркеєв, який зазначив, що відсутність смертної кари є обов'язковою умовою для перебування держави в Раді Європи. Це стало однією з причин скасування смертної кари в Україні, де мораторій на виконання смертних вироків уперше почав діяти в 1995 р., незадовго до вступу в цю міжнародну організацію. Проте через декілька місяців смертні вирокі знову продовжили виконувати, дійшовши висновку, що рішення про мораторій було прийнято без дотримання належної процедури. Такий стан речей міг призвести до виключення України з Ради Європи, але в 1997 р. мораторій на виконання смертних вироків знову почав діяти, і відтоді в Україні вже ніколи нікого не страчували. 29 грудня 1999 р. Конституційний Суд України визнав, що смертна кара суперечить Конституції України, чим остаточно заклав шлях до її відновлення. У зв'язку з цим, у 2000 р. Верховна Рада України внесла зміни до Кримінального кодексу України, якими остаточно вилучила поняття «смертна кара» з офіційного списку кримінальних покарань України. Підсумковим виступом круглого столу, стала доповідь студентки III курсу Тетяни Чайковської, у якій вона проаналізувала використання смертної кари за 2014 рік. Тетяна наголосила, що кількість країн, де проводилися страти в 2014 р., не змінилась у порівнянні з 2013 роком, і склала 22. Незважаючи на збереження загального числа країн, відбулися деякі зміни в їх складі. У всьому світі відбулося не менше 607 страт,

що майже на 22 % менше, ніж у 2013 році. Як і в попередні роки, тут не враховується число страчених у Китаї, де інформація про страти вважається державною таємницею. За 2014 р. винесено не менш 2 466 смертних вироків, і це на 28 % більше, ніж в 2013 році. Сім країн, де страчували людей у 2013 р., припинили приводити вирoki у виконання в 2014 р. (Бангладеш, Ботсвана, Індія, Індонезія, Кувейт, Нігерія і Південний Судан); у семи країнах страти поновилися (Білорусь, Єгипет, Йорданія, Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ), Пакистан, Сінгапур і Екваторіальна Гвінея).

Відкриття Всеукраїнського тижня права

Делегація від Київського університету права НАН України на чолі з ректором, професором Юрієм Бошицьким взяла участь у відкритті Всеукраїнського тижня права, що відбулося в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

Захід відкрив директор Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, академік Юрій Шемшученко. Із вітальними словами до учасників заходу звернулися: Юрій Баулін, голова Конституційного суду України; Гія Гецадзе, заступник Міністра юстиції; Олександр Копиленко, директор Інституту законодавства Верховної Ради України; Девід Вон, керівник Проекту USAID «Справедливе правосуддя»; Наталія Беца, представник ОБСЄ в Україні; Наталія Оніщенко, академік НАПрН України та інші провідні фахівці в галузі права.

Юрій Бошицький акцентував увагу на вихованні молодого суспільства, наголосивши на важливості «Трьох П»: порядність, принциповість, патріотичність. Якщо молодь буде жити саме за такими принципами, то виросте достойне покоління, яке візьме відповідальність не лише за себе, а й за майбутнє країни.

На даному заході студенти мали можливість поспілкуватися з провідними фахівцями у галузі права.

II Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні виклики і актуальні проблеми права інтелектуальної власності в Україні та Європі»

10 грудня 2015 р. у Київському університеті права НАН України відбулася II Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні виклики і актуальні проблеми права інтелектуальної власності в Україні та Європі». Співорганізатором конференції виступила Всесвітня організація інтелектуальної власності.

У роботі міжнародної науково-практичної конференції взяли участь провідні науковці, аспіранти, студенти вищих навчальних закладів України та зарубіжних країн, зокрема, представники: Всесвітньої організації інтелектуальної власності, Національної академії наук України, Міністерства освіти і науки України, Батумського державного університету імені Шота Руставелі (Грузія), Варненського вільного університету імені Чорноризця Храбра (Болгарія), Національної академії прокуратури України, Національного авіаційного університету, Київського економічного університету імені Вадима Гетьмана.

Почесними гостями на конференції були: Герберт Шамбек, професор, відомий австрійський політичний діяч, Голова Федеральної ради Австрії (1988, 1992–1997 рр.), Почесний доктор КУП НАНУ (Австрія); Геріберт Франс Коек, професор Лінцського університету імені Й. Кеплера (Австрія); Петар Танев, Радник Посольства Республіки Болгарії в Україні; Міхеїл Уклеба, Надзвичайний та Повноважний Посол Грузії в Україні; Олександр Пасенюк, суддя Конституційного Суду України, кандидат юридичних наук, заслужений юрист України.

Із вступним словом до учасників конференції на пленарному засіданні звернувся ректор Київського університету права НАН України, професор Юрій Бошицький. Він, зокрема, зазначив, що проведення конференції спільно з Всесвітньою організацією інтелектуальної власності в Київському університеті права НАН України передбачає консолідацію зусиль вчених та практиків України та світу з розробки стратегії інтелектуальної власності взагалі та тактики здійснення політики у цій сфері в окремих країнах. Сучасна економіка для її успішності є наднаціональною, розвивається в межах транснаціональних компаній, характеризується широким використанням об'єктів інтелектуальної власності, які мало підконтрольні національними засобами. Йдеться відповідно про потребу наднаціональних засобів, способів та форм врегулювання відносин щодо комерціалізації її об'єктів та поширення в інших країнах з врахуванням цих об'єктивних явищ та дотримання права творців на винагороду як презумпції. Тож створення міжнародної системи належного охорони і захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності набуло нових корелятивів, які мають бути враховані в законодавстві. Попри те, що в цій частині зроблено чимало: реформовано законодавство у сфері охорони інтелектуальної власності, посилено відповідальність за порушення суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, підписано низку міжнародних договорів і угод спрямованих на покращення міждержавних зв'язків у цій сфері та полегшення проведення експортно-імпортних операцій з використанням об'єктів інтелектуальної власності, досі залишаються проблеми та практичні завдання, які потребують свого вирішення.

На адресу організаторів та учасників міжнародної науково-практичної конференції надійшли привітання, зокрема від Френсіса Гарі, Генерального директора Всесвітньої організації інтелектуальної власності (Женева, Швейцарія); Міхала Швантнера, директора Департаменту країн із перехідною та розвинутою економікою Всесвітньої організації інтелектуальної власності (Женева, Швейцарія); Бориса Патона, Президента Національної академії наук України; Максима Стріхи, заступника Міністра освіти і науки України; Валерія Євдокимова, голови Союзу юристів України, Президента Всесвітньої організації юристів, Президента Світового Конгресу українських юристів.

До учасників конференції із промовою звернувся Олександр Шевченко, керівник програм Департаменту країн із перехідною та розвинутою економікою Всесвітньої організації інтелектуальної власності (Женева, Швейцарія), в якій акцентував увагу на діяльності Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) з метою розвитку інновацій та розробки політики у сфері інтелектуальної власності.